Господине!

ИАБ

Вчерасъ пакъ од 9. сахати, како су почели Турци изъ пушака пуцати на делу Дунавской и Шанцу од Видинкапіи, до самогъ мрака престали нису; а никомъ никакову штету учинили нису;- осимъ само што су једногъ іорганџію у Еврейской мали тукли, и безчестили; протокомъ ове пуцње послато је Управитељству.- Ясамъ пре више пута кварть обилазіо, а наредіо самъ, те и Мусаліманска стража 2. Кипаша издало, да Турцима пуцати забрани;- но то ни само помогло, и они ни једногъ с оружіемъ уватили нису; Турци су пуцали на мои очи чинили, и то све као у пркосъ, ако се ни једномъ речи проговоріо нисамъ.- Ноћасъ око 10. сахати, синъ умрлогъ Бећира Дуванџіи, кои скоро свако вече оружіе носи,- примећенъ са оружіемъ, и патрола га Явила не Битпазару десетникъ се Арап бит баши,- кои младића Муравима, те га изъ Касапане извуче, а потомъ му неколико шамара удари, оружіе одузме, и тек га на молбу више или Турака, ~~от~~ одпусти, а намеравао га је у затворъ послати.

Турци ће овако и даньсъ іошть радити, па може бити, да ће ново мирно, као и вче што су, пуцати, и лако се народъ прогњевити може;- ако кога нашегъ човека повреду.

Писар
Мијаиловић

21. Марта 1862. год. На Дорћолу

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

ИАБ-1-К630-1862-160